

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania T. D.

od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw
Wewnętrznych i Administracji

o wysokość emerytury policyjnej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 13
listopada 2024 r.,

na skutek skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego we
Wrocławiu

z dnia 29 czerwca 2023 r., sygn. akt III AUa 368/22,

umarza postępowanie kasacyjne.

[SOP]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2022 r., VIII U 2510/21, Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 r. Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie i ustalił wnioskodawcy T. D. wysokość emerytury policyjnej od dnia 1 października 2017 r. w wysokości obowiązującej do dnia 30 września 2017 r. wraz z przysługującymi wzrostami i dodatkami.

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu wyrokiem z dnia 29 czerwca 2023 r., III AUa 368/22 po rozpoznaniu apelacji organu rentowego zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I. i poprzedzającą go decyzję Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z 1 czerwca 2017 r., w ten sposób, że ustalił od 1 października 2017 r. wysokość emerytury T. D. przy pominięciu ograniczenia jej wysokości określonego w art. 15c ust. 3 ustawy z 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2022 r., poz. 1626), przewidującego obniżenie wysokości emerytury do miesięcznej kwoty przeciętnej emerytury wypłaconej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ogłoszonej przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz oddala odwołanie w pozostałej części (pkt I.); w pozostałej części oddalił apelację (pkt II.).

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku organ rentowy wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., albowiem jest ona oczywiście uzasadniona; uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania i pozostawienie temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego; alternatywnie, jeżeli Sąd Najwyższy uzna, że zaistniały ku temu przesłanki, o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części oraz zmianę wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 9 lutego 2022 r. poprzez oddalenie w całości odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego oraz zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego kosztów procesu w postępowaniu kasacyjnym, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Pismem z dnia 25 września 2024 r. Dyrektor Zakładu Emerytalno - Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w Warszawie cofnął skargę kasacyjną.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., do postępowania przed Sądem Najwyższym wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji. Z kolei art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. stanowi, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Skarga kasacyjna może zostać cofnięta w każdym czasie nawet przez samą stronę i nie wymaga to zgody strony przeciwnej. Cofnięcie skargi kasacyjnej stanowi czynność procesową, która nie podlega weryfikacji sądowej i prowadzi do umorzenia postępowania kasacyjnego oraz orzeczenia o kosztach procesu jak przy cofnięciu pozwu (art. 391 § 2 zdanie pierwsze k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.) (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2020 r., II PK 94/20, LEX nr 3080384 i z dnia 25 marca 2021 r., III USK 68/21, LEX nr 3153421, por. też odnoszące się do kwestii związanych z art. 469 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2014 r., I PK 251/13, OSNP 2015 nr 6, poz. 79).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne, o czym postanowił jak w sentencji na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 2 k.p.c.

Ł.n

[a.ł]